

[Fraenkel.]

jeg skal saa ikke anvende flere Ord paa Betænkningen og Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 118 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 87 af 19. April 1929 om anerkendte Sygekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5642; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1779).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Holger Larsen): Det af den højtærede Socialminister fremsatte Lovforslag om Ændring i Sygekasseloven tilsigtede jo at bevare som Medlemmer af Sygekasserne dem, der naturligt hørte hjemme i Sygekasserne, og Socialministeren maatte naturligvis nære dette Ønske om at bevare saa mange som muligt paa et Tidspunkt, da han havde sit Socialforsikringsforslag liggende til Behandling i Tinget. Nu syntes det, som om der ved første Behandling her i Tinget var nogen Stemning indenfor de andre Partier for at imødekomme Socialministeren, om man end ikke ønskede at imødekomme Ministeren paa det Grundlag, Ministeren havde foreslaaet, men derimod ved at gaa over til højere Indtægtsgrænser. Det er lykkedes Udvalget paa dette Grundlag at blive enig. I Sygekasselovens § 6, Stk. 2, staar der, at hvor Talen er om Personer, hvis Indtægtsforhold er usikre, kan de fastsatte Indtægtsgrænser forhøjes med indtil 20 pCt. Ved i Fremtiden ikke at skelne mellem usikre og faste Indtægter, men forhøje Indtægtsgrænserne for alle Indtægter med indtil 20 pCt. vil man naa op til et saadant Beløb, at selv om man ikke derved redder alle de Personer, som Socialministeren ønskede at redde, maa

det dog siges, at man opnaar at redde en Del Personer. Nu er Forholdet det, at der ikke i Lovforslaget og heller ikke i Ændringsforslaget nævnes Takster. Sygekasselovens § 6, 2det Stykke, er i Virkeligheden kun direktivgivende for det Rigsdagsudvalg, der sammen med Socialministeren paa et vist Tidspunkt hvert tredje Aar fastsætter den Indtægtsgrænse, der skal være gældende. Derfor har Udvalget heller ikke ønsket nu at indføre Tal i Loven, men har valgt en anden Fremgangsmaade, idet man tager som Udgangspunkt den faglærte Arbejders almindelige Indtægtsgrænse, eller rettere sagt, man siger, at den Bekendtgørelse, der skal udstedes, skal fastsætte Indtægtsgrænser svarende til faglærte Arbejderes Aarsindtægt ved fuld Beskæftigelse, og Grænserne skal fastsættes paa Grundlag af de af Det statistiske Departement senest meddelte Oplysninger om faglærte Arbejderes gennemsnitlige Timefortjeneste. Ved at vælge denne gennemsnitlige Fortjeneste for den faglærte Arbejder naar man for det første at dække den faglærte Arbejder, for saa vidt som han staar paa almindelig Timefortjeneste. Det vil med andre Ord sige, at man naar ikke til fuldt at dække de faglærte Arbejdere, der staar med Akkordarbejde, deres Indtægter kan komme til at ligge højere, saaledes at de ikke kan blive Medlemmer af Sygekassen, og for det andet vil ved denne Norm et stort Antal Mennesker kunne vedblive at være Medlemmer af Sygekasserne. Det er det samme, kan jeg godt sige, i Øjeblikket, som hvis man havde lagt de 20 pCt. til Indtægtsgrænsen.

Foruden dette Forhold har Udvalget ogsaa overvejet den Tanke, der blev rejst ved første Behandling, at tage Hensyn til den selverhvervende Kvinde eller de selverhvervende Børn, saaledes at man vilde mildne Indtægtsgrænserne noget, hvor der var saadanne selverhvervende Kvinder eller Børn. Det er lykkedes indenfor Udvalget at opnaa Enighed om, at et saadant Hensyn bør tages i de faa Tilfælde, hvor den selverhvervende Kvinde eller de i Hjemmet værende selverhvervende Børn tjener et Beløb, der ikke overstiger 200 Kr., det vil altsaa sige kun i de Tilfælde, hvor det drejer sig om rent tilfældigt Arbejde, som Konen gaar ud i for at hjælpe Hjemmet.

Endvidere er der i Loven foreslaaet indføjet en Bestemmelse om, at denne Lov skal træde i Kraft den 1. April 1930 og gælde til den 1. April 1933. Det Lovforslag, der blev forelagt, var jo af midlertidig Karakter, idet det var Meningen, at Loven skulde bortfalde, naar Folkeforsikringsloven en